

Interreligieuze and Internationale
Federatie voor Wereldvrede

Toespraak van de oprichter

**ASSEMBLY 2000:
Het vernieuwen van de Verenigde Naties
en het bouwen van een cultuur van vrede.**

Reverend Dr. Sun Myung Moon

18 Augustus 2000, Conferentie Kamer 2
Hoofdkantoor van de Verenigde Naties te New York

Dames en heren, geëerde gasten en vooraanstaande leiders,

Vandaag, in dit mooie en statige gebouw waar de algemene vergadering van de Verenigde Naties bijeenkomt, groet ik u met diepe dankbaarheid voor de mogelijkheid om mijn hartstochtelijke zorg en visie over de toekomstige richting van de wereld en de Verenigde Naties te kunnen uiten. Het enige doel van alles wat ik heb ondernomen op de vele gebieden gedurende de afgelopen veertig jaar, is de verwezenlijking van een vreedzame wereld, welke het verlangen is van God en de mensheid. Dit verlangen naar een vreedzame wereld is ook de belangrijkste reden waarom ik mijzelf heb toegewijd aan het promoten van interreligieuze harmonie en samenwerking.

In de twintigste eeuw heeft de mensheid vele ernstige conflicten en onvoorstelbare wandaden ondergaan, vooral gedurende de afschrikwekkende gebeurtenissen tijdens de twee wereldoorlogen en gedurende de zeventig jaar van het communisme en de koude oorlog. Toen de koude oorlog eindigde had de wereld een kort moment van vreugde, alsof vrede was bereikt. Maar heel snel realiseerde de mensheid zich, dat het einde van de koude oorlog niet automatisch het begin van een tijdperk van vrede inluidde. Zelfs op dit moment vinden er felle oorlogen en wrede bloedbaden plaats, op vele plaatsen in de wereld.

Conflicten ontstaan door vele oorzaken. Een van de belangrijkste oorzaken voor het ontstaan van conflicten is echter de diep gewortelde onenigheid die bestaat tussen de religies in de wereld. Daarom, als we kijken naar de vele wereldwijde tragedies die er om ons heen gebeuren, zouden we moeten erkennen hoe belangrijk het is dat de religies samenkomen, met elkaar de dialoog aangaan en leren elkaar te omarmen.

Tegenwoordig heeft religie in de meeste landen een plaats gekregen die geheel gescheiden is van de seculiere politieke machtscentra en bijna iedereen heeft dit als normaal aanvaard. Ik geloof echter, dat de tijd gekomen is voor de internationale organisaties, wiens doel het is de idealen van wereldvrede te ondersteunen, om hun relatie met de bijzondere religieuze tradities in de wereld te heroverwegen.

Op dit punt kan de Verenigde Naties, meer dan iedere andere internationale organisatie, een goed voorbeeld zijn en de weg leiden. De wereld heeft grote verwachtingen van de Verenigde Naties als een organisatie die de mensheids aspiraties naar vrede belichaamt. In de Verenigde Naties werken vertegenwoordigers van alle landen met elkaar, om vrede en menselijke welvaart te bevorderen.

Natuurlijk ontmoeten deze gewetensvolle inspanningen om vrede te stichten, die gedaan worden door de nationale vertegenwoordigers in de Verenigde Naties, halsstarrige tegenwerking. De verrichtingen en prestaties die bereikt zijn door de Verenigde Naties zijn veelbetekenend. Er is echter nog veel ruimte voor verbetering. Ik geloof dat er een belangrijke behoefte bestaat om in de Verenigde Naties en haar vele activiteiten, het onderlinge respect en een betere samenwerking tussen de politieke en religieuze leiders van deze wereld te bevorderen.

Het oorspronkelijke ideaal voor de mens is, dat we leven met onze geest en lichaam verenigd in harmonie met Gods ware liefde. Omdat ieder menselijk wezen God vertegenwoordigt als Zijn zoon of dochter, kunnen geest en lichaam van ieder individu zich zonder strijd met elkaar verenigen. In God is er geen onenigheid tussen Gods innerlijke karakter en uiterlijke vorm. Dit komt omdat God absoluut is en er geen tegenstrijdigheden of conflicten bestaan in God.

Het menselijke ideaal om eenheid van lichaam en geest te bereiken kan alleen dan gerealiseerd worden, als mensen geheel Gods Ware Liefde bezitten. Het bijbelse vers, "Gezegend zijn de vreedstichters, want zij zullen Gods kinderen genoemd worden", licht dit punt toe. Vreedstichters zijn mensen wiens geest en lichaam één zijn, gericht op de Ware Liefde van God.

Ten gevolge van de val, hebben de mensen de standaard waardoor hun geest en lichaam tot eenheid en harmonie gebracht kon worden, verloren en de mensheid heeft geleefd in innerlijke twist en tegenstrijdigheid. De botsingen tussen geest en lichaam binnen het individu zijn uitgebreid en manifesteren zich nu in de familie, de gemeenschap, de natie en de wereld. Deze onopgeloste strijd tussen geest en lichaam uitte zich bijvoorbeeld in de moord van Abel door zijn oudere broer Kaïn.

Alle conflicten en oorlogen in de geschiedenis zijn in essentie een strijd tussen een Kaïn kamp geneigd naar het slechte en een Abel kamp met een tendens naar het goede. De mensheid moet een einde maken aan de strijd tussen deze Kaïn en Abel kampen en de oorspronkelijke staat

van harmonie en liefde herstellen. Daarom, moeten wij allen de strijd tussen onze geest en lichaam beëindigen, en ze in harmonieuze eenheid brengen.

Het beginsel dat geest en lichaam één moeten zijn, zou niet alleen door individuen toegepast en gepraktiseerd moeten worden, maar ook op wereldwijd niveau moeten worden toegepast. Daarom heb ik een aantal organisaties opgericht om wereldvrede te bereiken. Ik heb bijvoorbeeld een aantal interreligieuze initiatieven genomen, zoals de Interreligieuze Federatie voor Wereldvrede, om de samenwerking tussen de religies, die de innerlijke wereld van de geest vertegenwoordigen, te bevorderen. Bovendien, om de uiterlijke aspecten van de menselijke zaken, die het lichaam vertegenwoordigen te adresseren, heb ik gewerkt om eenheid tussen naties te bevorderen door de activiteiten van de Federatie voor Wereldvrede, de Federatie van Eilanden voor Wereldvrede, De Federatie voor Schiereilanden voor Wereldvrede en de Federatie van Continentale Naties voor Wereldvrede. Onlangs, om de opkomst van een tijdperk te markeren waarin geest en lichaam, religie en rationeel bestuur in harmonie samenwerken, met elkaar, heb ik de Interreligieuze en Internationale Federatie voor Wereldvrede gesticht.

In oorsprong zijn menselijke problemen niet geheel sociaal of politiek en daarom zal een sociale of politieke oplossing altijd zijn beperkingen hebben. Alhoewel de wereldse autoriteiten de meeste gemeenschappen besturen, is de kern van de meeste nationale en culturele identiteit verbonden met religie. In realiteit nemen geloof en devotie een veel belangrijker plek in, in het hart van de meeste mensen dan politieke overtuigingen.

De tijd is voor religie gekomen om zichzelf te vernieuwen en echt leiderschap in de wereld te laten zien. Gelovige mensen zouden zich verantwoordelijk moeten voelen voor de toestand, het lijden en het onrecht die de mensen in deze wereld wordt aangedaan. Religieuze mensen zijn geen goed voorbeeld geweest als het gaat om het liefhebben van en leven voor anderen. Hierop zouden ze zich diep moeten bezinnen. Het wordt tijd dat religieuze mensen berouw hebben voor het feit dat ze zich voornamelijk bezig houden met hun eigen redding en de kleine belangen van hun eigen denominatie. Dit soort zaken hebben religieuze instanties ervan weerhouden zich volledig in te zetten voor de redding van de wereld. De tijd waarin we leven vraagt meer dan ooit van ons, dat we uitstijgen boven ons eigen geloof en de belangen van onze eigen religie en dat we onze idealen van liefde en het leven ten bate van de wereld in praktijk brengen.

God doet vooral een beroep op leiders – in het bijzonder religieuze leiders – hopende dat we op zullen staan tegen het onrecht en het kwade in de wereld en Zijn ware liefde naar de wereld brengen. Juist daarom moeten alle gelovige mensen één in hart worden om, in woorden en daden, Gods diepe verlangen voor het herstel en de vrede van de mensheid, ten volle tot uitdrukking te brengen.

Wereldvrede kan alleen ten volle bereikt worden als de wijsheid en inspanningen van de religieuze wereldleiders, die de innerlijke betrokkenheid van de geest en het geweten vertegenwoordigen, op een respectvolle manier samenwerken met nationale leiders die veel praktische wijsheid en ervaring hebben op het gebied van de externe realiteit (het lichaam vertegenwoordigend). In dit licht bezien is het moment gekomen om serieus in overweging te nemen de Verenigde Naties te herstructureren. Het is bijvoorbeeld mogelijk om zich de Verenigde Naties voor te stellen als een instituut met een tweeledige structuur.

De huidige structuur van de Verenigde Naties, bestaande uit nationale vertegenwoordigers, kan gezien worden als een congres waar de belangen van iedere lidstaat worden vertegenwoordigd. Ik stel echter voor om serieus in overweging te nemen een religieuze vergadering of raad van religieuze vertegenwoordigers te vormen, binnen de structuur van de Verenigde Naties. Deze raad of vergadering zou kunnen bestaan uit gerespecteerde geestelijke leiders op het gebied van religie, cultuur of onderwijs. Natuurlijk moeten de leden van deze interreligieuze raad wel hebben laten zien dat ze de beperkte belangen van hun individuele landen zijn ontstegen en dat ze spreken voor de belangen van de gehele wereld en de totale mensheid.

De twee “kamers”, die samenwerken op basis van wederzijds respect, zullen grote vooruitgang kunnen boeken in het inluiden van een wereld van vrede. De wijsheid en visie van de grote religieuze leiders, zal substantieel bijdragen aan het politieke inzicht, de ervaring en de bekwaamheid van de politieke leiders van de wereld.

Zelfs op dit moment breken overal ter wereld meer en meer grensconflicten uit. Ten gevolge daarvan verliezen veel mensen hun leven. Bovendien worden er miljarden dollars in oorlogen

en daarna in het stichten van vrede gestopt. Heel veel middelen en moeite worden er op deze manier verspild. Allesomvattende oplossingen zijn echter nog nergens volledig gerealiseerd. Om dit probleem op te lossen, zou ik enige voorstellen ter overweging willen geven:

Zones van Vrede

Vandaag stel ik voor dat de Verenigde Naties en de religieuze leiders hun harten verenigen en samenwerken om in conflictgebieden zones van vrede op te richten. Of de grenzen waar om gevochten wordt nu door rivieren, bergen, velden of de zee lopen, we kunnen altijd buffer zones of zones van vrede langs deze grenzen oprichten.

Deze zones zouden direct onder het bestuur kunnen komen van de Verenigde Naties, en vanuit de hele wereld zou het aan mensen, die toegewijd zijn aan het stichten van vrede, kunnen worden toegestaan om zich daar te vestigen. De Verenigde Naties zijn verantwoordelijk om de mensen die hier leven te begeleiden, zodat ze de idealen van de Verenigde Naties belichamen en de declaraties van vrede naleven. Deze zones van vrede zijn enclaves ten bate van vrede, vooruitgang en verzoening. Ze zullen vrij zijn van seksuele discriminatie, rassendiscriminatie, schendingen van mensenrechten en oorlog. Deze gebieden moeten ook veilige havens zijn op het gebied van ecologie en milieu, ten bate van de natuur.

Om zulke gebieden van vrede, vrijheid en ecologische harmonie te stichten, zullen de betrokken landen bereid moeten zijn het benodigde land te verstrekken. Dit is geen eenvoudige zaak, want er zal tegenwerking zijn om het benodigde land over te dragen, zelfs voor een zone van vrede. Ik heb erg veel moeite gedaan om een oplossing te vinden voor dit probleem, vooral omdat dit ook geldt voor mijn geboorteland, Korea.

Ik heb onderwezen dat er een providentiële betekenis is aangaande het feit dat Korea een slachtoffer is geweest van de Koude Oorlog. Zoals u weet zijn zowel de verdeling van Korea als de oorlog die volgde een gevolg van de koude oorlog. De Koreaanse oorlog, waarin de jeugd van zestien landen hun bloed vergoot onder de vlag van de Verenigde Naties om de vrijheid beschermen, was een rechtvaardige oorlog die zijn gelijke in de geschiedenis niet kent. Ik zal de Verenigde Naties en die zestien landen altijd dankbaar zijn. En toch blijft de vreedevolle vereniging van Korea nog steeds onvervuld. Om deze reden heb ik voortdurend nagedacht over de plechtige missie van de Verenigde Naties om een wereld van vrede te stichten en hoe zich dit verhoudt tot Gods voorzienigheid.

Ik hoop oprecht dat de huidige stemming van verzoening en samenwerking tussen Zuid en Noord Korea die afgelopen Juni is begonnen, zich zal voortzetten. Ik hoop dat de gehele gedemilitariseerde zone langs de 155 mijl lange grenslijn die door het Koreaanse schiereiland loopt, een vredeszone kan worden onder het gezag van de Verenigde Naties. Ik geloof dat de Verenigde Naties de leiding zullen nemen in deze poging en tentoonstellingsruimten, musea, onderwijs instellingen en vredesparken in deze zones zal bouwen, om bezoekers belangrijke lessen over vrede te leren.

Ik koop bijna 1.2 miljoen hectare vruchtbaar land in de Mercosur landen van Zuid Amerika, om de landen te helpen compenseren voor het land dat ze verliezen door het oprichten van VN vredeszones. Ik heb de leiders van Noord en Zuid Korea reeds op de hoogte gesteld van het feit dat ik bereid ben om hen gedeeltes van dat land in Zuid Amerika over te dragen zodat ze dat kunnen gebruiken.

Nu ik dit voorstel openbaar maak, is het mijn vurige hoop dat wereldleiders van goede wil dit doel zullen begrijpen en zich met me verenigen. In het bijzonder hoop ik dat ze ook bereid zijn om land en geld af te staan voor het creëren vredeszones onder het toezicht van de VN. Deze zones, onder leiding van de VN, zullen ideale morele samenlevingen voortbrengen, waar de natuur en de mens in harmonie met elkaar leven.

Reeds in december 1998 heb ik het oprichten van een Internationaal Vrede Fonds voorgesteld, in een toespraak die ik aan religieuze wereldleiders gaf tijdens een conferentie met als thema, "Het realiseren van het ideaal van interfaith: Van dialoog tot de praktijk". Alle leiders die aan deze conferentie deelnamen besloten om een beweging te stichten die de religieuze mensen en de wereld ertoe aanzet om donaties te maken voor wereldvrede. Ik heb voorgesteld dat de bedragen van de donaties die gegeven worden, een relatie hebben met het getal 7. Omdat ieder van de verschillende individuen en landen te maken hebben met een andere economische realiteit, zal de een het al moeilijk vinden om zelfs maar 7 dollar te geven, terwijl iemand anders wel 7 miljoen dollar kan geven. Ik geloof dat als alle religieuze mensen één worden in hart, ze dan actief zullen deelnemen aan dit project om fondsen te werven. De fondsen die op

deze manier zijn geworven, zullen worden gebruikt om vredeszones op te richten en om de idealen van vrede en de manier om vrede te bereiken, te onderwijzen. Behalve religieuze mensen, kan de VN ook alle landen en hun mensen aanmoedigen om jaarlijks aan dit fonds te contribuieren. Deze fondsen kunnen worden gedoneerd onder de naam het "Witte Kruis Fonds".

Rijke filantropen, zakenmensen, industriëlen en leiders op andere gebieden, tezamen met individuen en organisaties kunnen actief deelnemen in het tot stand brengen van de VN vredeszones. Op deze manier kunnen ze leiding geven aan het scheppen van een atmosfeer van vrede en aan het werven van de noodzakelijke fondsen.

Een Internationale Raad in de Verenigde Naties

Een van de redenen dat ik de Interreligieuze en Internationale Federatie voor Wereldvrede heb opgericht, was om een interreligieuze raad te stichten die moet dienen als een senaat of raad binnen de Verenigde Naties. Om dit plan te implementeren stel ik voor dat ieder land, in additie tot zijn huidige ambassadeur, een religieuze ambassadeur naar de Verenigde Naties kan sturen die als lid kan fungeren van de religieuze raad of VN senaat.

De missie van de vertegenwoordigers van deze VN senaat vereist dat zij een oprecht oecumenisch en interreligieus bewustzijn hebben en dat zij de training en bekwaamheid hebben om een ideale universele vrede te onderwijzen. De aard van hun doel en missie sluit het bevorderen van de beperkte belangen van een bepaald land uit. Ze moeten daarentegen hun plichten vervullen voor het ideaal van vrede in de wereld en voor de mensheid, in overeenstemming met Gods Wil.

De interreligieuze ambassadeur die als lid van de VN senaat is aangesteld, moet een globaal bewustzijn hebben en de verantwoordelijkheid nemen om de globale visie en agenda van de Verenigde Naties te vertegenwoordigen. In dit licht bezien kan men deze personen zien als globale ambassadeurs van de VN. Waar ter wereld ze ook naar toe gaan, deze ambassadeurs zullen die organisaties bevorderen, die aan de realisatie van vrede en sociaal welzijn zijn toegewijd. Bovendien zullen ze in alle naties dienen als de gewetensvolle bewakers van de verheven idealen van rechtvaardigheid, veiligheid en vrede.

Dit zal de burgers van de wereld en vooral de jeugd, hoop geven. De mensen zullen dan met eigen ogen kunnen zien dat er over de hele wereld jonge mensen verschijnen, die het ideaal van ware liefde en blijvende vrede zoeken. Degenen die geselecteerd zijn als de oecumenische en internationale ambassadeurs zullen ook toezicht kunnen houden op de verschillende, door de VN gesponsorde projecten op het gebied van gezondheid, onderwijs, welzijn en andere gebieden.

Het gedenken van de Idealen van Ware Liefde, Ware Ouders en Ware Gezinnen

Ik heb door vele groepen en organisaties gewerkt om mensen overal ter wereld te onderwijzen in de betekenis en waarde van ware liefde en ware gezinnen, uitstijgend boven religieuze denominaties en nationaliteiten. Met de term "waar" bedoel ik gericht op Gods oorspronkelijke wil en doelstelling. Mijn voortdurende investering op dit gebied en mijn niet aflatende pogingen voor dialoog en verzoening gedurende de laatste tientallen jaren hebben zonder twijfel bewezen, dat de sterkste fundering voor de eenheid van de mensheid de universele en essentiële liefde is, die ontstaat door het ideaal van het ware gezin.

Dit in overweging nemend, verzoek ik alle organisaties die verbonden zijn met de VN de idealen van ware liefde en ware gezinnen te ondersteunen en te bevorderen. Daarom zou ik een ander voorstel willen doen, dat oudere bevoegde leden van de VN, in overeenstemming met de bestaande regels en procedures, een speciale dag uitvaardigen die wereldwijd gevierd kan worden. Ik begrijp dat de VN proclamaties hebben gemaakt zoals het "Internationale Jaar van het Gezin" en ook heeft ze verschillende tienjarige doelen, zoals het "Decennium om de Armoede te Beëindigen". In overeenstemming met deze gedachte stel ik voor dat de VN een officiële dag instellen om het ideaal van het gezin te gedenken, zodat dit overal ter wereld ieder jaar gevierd kan worden.

In het bijzonder stel ik voor dat Ware Ouders Dag als een feestdag wordt ingesteld. Ik heb al het initiatief genomen om zo'n dag in te stellen en dit is reeds door het congres van de VS als wet aangenomen. Ieder jaar worden in de VS modelouders en modelfamilies door de natie geëerd. Door zo'n dag ieder jaar te vieren, waarbij de barrières van ras, religie en culturele verschillen in een sfeer van liefde en waardering worden overkomen, zullen we in staat zijn om

onze ware en gemeenschappelijke oorsprong ten volle te ervaren. Deze dag zal op een speciale wereldwijde manier gevierd worden en het begin zijn van het vieren van de eenheid van de wereld als een globale familie. Dit zal ertoe leiden dat we uitstijgen boven alle confrontatie en strijd.

Gerespecteerde wereldleiders, later we de handen ineenslaan en onze harten verenigen om onze systemen en organisaties te verbeteren, zodat de kostbare wijsheid van religie, geleerden, staatslieden en mensen van kennis en inzicht gemobiliseerd kan worden om de serieuze en urgente crisis van de wereld op te lossen.

Ik geloof dat de oplossingen voor de problemen in de wereld er zullen komen als we de voorgestelde raad bestaande uit religieuze wereldleiders in samenwerking met politieke leiders en diplomaten (van de bestaande VN) oprichten. De IIRWP zal dit ideaal bevorderen, want religie kan grote diensten bewijzen in het geven van begeleiding in zaken omtrent het Absolute Wezen, de geestelijke (transparante) wereld, ons eeuwige leven en de geestelijke wereld. Daarom zal de IIFWP zich toewijden en opofferen om het doel van wereldvrede te bereiken. Ik zal ernaar streven het Koninkrijk der Hemelen van eeuwige liefde en harmonie en het Vaderland van God te stichten. Daar zal de moeite die de VN gedaan heeft om vrede te bereiken geëerd worden en daar zal de gehele mensheid een universele familie vormen van broers en zusters onder God, onze Ouder.

Ik geloof dat de wereldleiders en ambtenaren van de VN, die kennis, ervaring en wijsheid hebben, veel aanbevelingen kunnen doen om de voorstellen die ik vandaag heb gedaan, te implementeren. Als we samenwerken en voortdurend moeite doen, dan zullen vrede en geluk zeker op aarde gerealiseerd worden.

Ik bid dat Gods zegening met uw gezinnen en uw inspanningen zal zijn. Dank u.